

15 år, og der blev indført en bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 14, hvorefter en opholdstilladelse til et barn, hvis tidligere opholdstilladelse er bortfaldet efter § 17, kun kan gives, såfremt hensynet til barnets tarv taler derfor.

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end seks på hinanden følgende måneder. Har udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt boet mere end to år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Efter udlændingelovens § 17, stk. 2, kan det efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet. Efter praksis vil en sådan ansøgning f.eks. kunne imødekommes i de tilfælde, hvor det må anses for godtgjort, at udlændingen har haft til hensigt at vende tilbage til Danmark, men er blevet forhindret heri på grund af sygdom eller andre uforudsete hindringer. Bestemmelsen er endvidere blevet anvendt i tilfælde, hvor udlændingen før udrejsen har henvendt sig til udlændingemyndighederne og ansøgt om bevarelse af opholdstilladelsen, før den pågældende udrejste af Danmark.

Afgørelsen beror på en skønsmæssigt præget vurdering, hvor også udlændingens samlede ophold her i landet og i hjemlandet samt udlændingens familiemæssige og anden tilknytning her til landet kan tale for at imødekomme en ansøgning om bevarelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 17, stk. 2.

Af bemærkningerne til de i 2004 indførte bestemmelser til forebyggelse af genopdragsrejser fremgår, at der med disse bestemmelser sendes et klart signal til de forældre, der overvejer at sende et barn på genopdragsrejse, om, at en sådan praksis ikke accepteres af hensyn til barnet og barnets integration her i landet.

Bestemmelsen i § 9, stk. 14, indebærer, at der i de tilfælde, hvor et barns opholdstilladelse er bortfaldet, kun kan meddeles opholdstilladelse på ny, hvis hensynet til barnets tarv taler derfor. Det gælder principielt, uanset om barnet er sendt til forældrenes hjemland eller et naboland hertil på genopdragsrejse uden forældrene, om forældrene er udrejst sammen med barnet, eller om familien har opgivet bopælen her i landet.

Der vil i hver enkelt sag på ny skulle tages stilling til, hvorvidt opholdstilladelse skal meddeles, og i denne vurdering skal hensynet til barnets tarv indgå som

selvstændig betingelse for at meddele opholdstilladelse.

Ved vurderingen af, om hensynet til barnets tarv taler for meddelelse af opholdstilladelse, skal der foretages en afvejning af længden og karakteren af barnets ophold her i landet set i forhold til barnets ophold i hjemlandet. I den forbindelse skal det indgå, hvor barnet har haft hovedparten af sin opvækst, og hvor barnet har gået i skole. Der vil endvidere skulle lægges vægt på barnets sproglige færdigheder, herunder om barnet taler dansk, og om barnet taler det sprog, der tales i barnets hjemland. Det vil tillige kunne indgå, om barnet er sendt på en genopdragsrejse mod sin vilje, og om barnet har nær familie i hjemlandet, hos hvem barnet har opholdt sig.

Hvis der foreligger oplysninger, der giver grund til at antage, at barnet i hjemlandet risikerer alvorligere repressalier fra familien eller andre som følge af barnets tilegnelse af danske værdier og normer eller med henvisning til hjemlandets religiøse traditioner, vil hensynet til barnets tarv efter omstændighederne kunne indebære, at der skal meddeles tilladelse til familiesammenføring. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis barnet i hjemlandet skal indgå i et tvangsægteskab, tvinges til at skifte religion, eller hvis der eksisterer en nærliggende risiko for kvindelig omskæring. Også andre former for repressalier af mindre intensitet som følge af barnets tilegnelse af danske værdier og normer vil kunne begrunde, at der skal meddeles opholdstilladelse af hensyn til barnets tarv, hvor summen af repressalierne eller repressaliernes gentagne karakter antager et ikke-ubetydeligt omfang.

Hvis et afslag på opholdstilladelse ville være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til bl.a. familieliv, skal der ligeledes meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen.

Endvidere følger det af artikel 3 i FN's børnekonvention, at barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal komme i første række. Det indebærer, at der i hvert enkelt tilfælde vil skulle foretages en konkret vurdering af foranstaltningernes betydning for barnets tarv, herunder under hensyn til barnets samlede ophold her i landet, barnets familiemæssige og anden tilknytning her til landet, om barnet taler sproget i hjemlandet, og om barnet har nær familie i hjemlandet.

3.1.1. Indberetningspligt

Der findes ikke regler, der generelt forpligter kommunerne til at videregive oplysninger om genopdra-